

Tjenester, der ikke er omfattet, er ifølge bilag V f.eks. tekst-tv, radio- og TV-udsendelser, der er udsendt via kabel eller via satellit, og som for TV-udsendelsers vedkommende er omfattet af TV-direktivet.

2.2. Tjenesteyder

En tjenesteyder defineres i direktivet som enhver fysisk eller juridisk person, som leverer en informationsfundstjeneste.

Definitionen omfatter således alle fysiske og juridiske personer, som leverer tjenester, der er nødvendige for, at en modtager kan få adgang til f.eks. internettet og kan søge efter og give oplysninger på åbne netværk. Begrebet omfatter endvidere fysiske og juridiske personer, der stiller tjenesteydelser og produkter til rådighed både gratis eller mod betaling på f.eks. internettet. Der vil f.eks. være tale om internetleverandører, netværksoperatører, serverejere og erhvervsdrivende, der udbyder tjenesteydelser online, ligesom myndigheder eller uddannelsessteder, som tilbyder informationsfundstjenester på kommerciel basis vil være omfattet.

Da der er tale om et centralt begreb, er direktivets definition medtaget i lovforslagets § 2.

2.3. Etableret tjenesteyder

En etableret tjenesteyder er i direktivets definition en tjenesteyder, der udøver erhvervmæssig virksomhed ved hjælp af en fast indretning i et ikke nærmere angivet tidsrum.

Definitionen skal forstås i overensstemmelse med EU-traktatens regler om retten til fri etablering samt EF-domstolens praksis herom. Det følger bl.a. heraf, at etablering i Traktatens forstand traditionelt skal forstås ved, at der i landet skabes en stabil og permanent indretning, der for den pågældende udgør »det erhvervmæssige midtpunkt«. Dette kan bl.a. ske ved oprettelse af en ny virksomhed, ved overtagelse af en bestående virksomhed eller ved flytning af en bestående virksomhed. Traktatens etableringsregler omfatter imidlertid også den såkaldte sekundære etablering, der vedrører oprettelse af datterselskaber, filialer og agenturer. Her skabes der også en permanent virksomhed i etableringslandet, men den udgør ikke det pågældende erhvervmæssige midtpunkt.

Etableringsretten forudsætter derfor en fysisk og vedvarende tilstedeværelse på etableringsstatens område af en sådan art, at den omhandlede økonomiske virksomhed faktisk og reelt kan udøves. Kravet vil også være opfyldt, når en virksomhed er oprettet for en bestemt periode.

For tjenesteydere, der leverer tjenester via f.eks. en internetside, afhænger etableringsstedet derfor ifølge direktivet ikke af, hvor den benyttede teknologi – som f.eks. en server – befinder sig, eller hvor internetsiden er tilgængelig, men af, hvor tjenesteyderen udøver sin erhvervmæssige virksomhed. At der findes og anvendes teknologi til levering af informationsfundstjenester medfører derfor ikke i sig selv, at tjenesteyderen er etableret.

Har en tjenesteyder flere etableringssteder, anses tjenesteyderen ifølge direktivet for at være etableret i det land, hvorfra den pågældende tjeneste leveres. I de tilfælde, hvor dette ikke kan afgøres, skal der lægges vægt på, hvor centret for tjenesteyderens aktiviteter for den pågældende tjeneste befinder sig og i sidste ende, hvor tjenesteyderens forretningsmæssige hjemsted er.

Som eksempel på en tjenesteyder, der må antages at være omfattet af lovforslaget i henhold til direktivets definition, kan nævnes et selskab, der er stiftet og registreret som et dansk selskab i overensstemmelse med selskabslovgivningen, og som har sit forretningsmæssige hjemsted i Danmark.

Da spørgsmålet om etablering er af betydning for hvilket lands retssystem, tjenesteyderne er omfattet af, er der medtaget en definition på etableret tjenesteyder i lovforslagets § 2.

2.4. Tjenestemodtager

Direktivet definerer en tjenestemodtager som enhver fysisk eller juridisk person, der anvender en informationsfundstjeneste, uanset om det er til erhvervmæssig eller anden brug.

Definitionen omfatter alle former for benyttelse af informationsfundstjenester. Det vil sige både personer, der giver oplysninger på åbne netværk som internettet, og personer, der søger oplysninger på internettet af private eller erhvervmæssige årsager.

Da der er tale om et centralt begreb, er direktivets definition medtaget i lovforslagets § 2.

2.5. Lovregulerede erhverv

Direktivet henviser i definitionen af lovregulerede erhverv til ethvert erhverv, som omhandlet i artikel 1, litra d, i Rådets direktiv 89/48/EØF om indførelse af en generel ordning for gensidig anerkendelse af eksamensbeviser for erhvervskompetencegivende videregående uddannelser af mindst tre års varighed, eller i artikel 1, litra f, i Rådets direktiv 92/51/EØF om anden generelle ordning for anerkendelse af erhvervsuddannelser til supplerende af direktiv 89/48/EØF. Henvisningerne relaterer sig til lovreguleret erhvervmæs-